

CHROŃMY
ZWIERZĘTA
EGZOTYCZNE

MARZENA
KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Chrońmy zwierzęta egzotyczne

Cele

Uczeń:

- zna wiele gatunków zwierząt, w tym egzotycznych,
- opisuje, w jakich warunkach żyją zwierzęta na wolności i w niewoli,
- ocenia skutki handlu zwierzętami zagrożonymi wyginieciem,
- wskazuje sposoby ochrony zwierząt egzotycznych,
- współpracuje z innymi, wymienia poglądy, przedstawia swoje racje,
- jest sprawiedliwym i obiektywnym krytykiem otaczającej rzeczywistości.

Metody pracy (wg Okonia)

rozmowa kierowana, metody praktyczne, dyskusja.

Formy pracy

a. indywidualna, b. grupowa, c. zbiorowa.

Środki dydaktyczne

zdjęcia (ilustracje) zwierząt egzotycznych, kartony (okładki bloków), małe kartki, flamastry, kartoniki z nazwami grup zwierząt, pluszowe zwierzęta, niewielkie pudło, sznurek, książki (albumy, atlasy) przyrodnicze, mapa świata, arkusz szarego papieru, kostka do gry.

Opis przebiegu zajęć

1. Burza mózgów. Uczniowie piszą na małych kartkach nazwy znanych sobie zwierząt. Starają się, aby zwierzęta nie powtarzały się.
2. Rozmowa kierowana. Dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela. Wyjaśniają, na czym polegają różnice między grupami zwierząt.
3. Ćwiczenie. Dzieci, siedząc w kręgu na dywanie, głośno czytają nazwy zwierząt i przyporządkowują je do odpowiedniej grupy: zwierząt domowych, hodowlanych, dzikich czy egzotycznych.
4. Przedstawianie scenki.
 - Pierwsza scenka: uczniowie umieszczają maskotki różnych zwierzątek (pluszaki) w niewielkim pudełku. Mają opowiedzieć, jak czują się zwierzęta podczas wielogodzinnej podróży w takich warunkach.
 - Druga scenka: jednemu z pluszaków wiążemy łapy, pyszczek. Jak może czuć się zwierzę, gdy jest tak traktowane?
 - Trzecia scenka: dzieci bawią się, udając grupę egzotycznych zwierząt w swoim naturalnym środowisku. Inne dzieci są kłusownikami i łapią, chwytają próbujące uciec zwierzęta. Co czują zwierzęta wyrwane ze swojego środowiska?

5. Praca w grupach. Dzieci dzielą się na 3–4-osobowe zespoły. Uczniowie spośród przygotowanych przez nauczyciela zdjęć i ilustracji zwierząt wybierają jedno. Korzystając z dostępnych albumów, książek przyrodniczych, atlasów, wykonują zadania z fiszki.
 - Wybierzcie jedną z wielu ilustracji zwierząt egzotycznych.
 - Odszukajcie w dostępnym źródle informacji zdania zawierające najważniejsze wiadomości o tym zwierzęciu i wypełnijcie kartę pracy.
 - Przyklejcie dokładnie ilustrację zwierzęcia na kartonie.
 - Wykonajcie puzzle ze zdjęcia zwierzęcia.
 - Spróbujcie ponownie ułożyć obrazek z wyciętych części.
 Następnie uzupełniają zdania:
 - Nasze zwierzę to:
 - Zamieszkuje ono:
 - Cechy charakterystyczne jego wyglądu zewnętrznego:
 - Jego pokarmem są:
 - Jego wrogowie naturalni to:
 - Czy zwierzę jest gatunkiem zagrożonym?:
6. Omówienie wyników pracy. Uczniowie prezentują swoje zwierzę, posługując się pytaniami z karty pracy. Jeśli chcą, dodają swoje ciekawostki o zwierzęciu.
7. Podsumowanie pracy. Dzieci piszą flamastrem swoje przemyślenia i wnioski na arkuszu z centralnie zapisanym pytaniem: „Jak możemy przyczynić się do ochrony zagrożonych gatunków zwierząt?”.

Komentarz metodyczny

Ważne w pracy z dziećmi ze SPE: dziecko powinno siedzieć w pierwszej ławce, aby nauczyciel miał możliwość kontrolowania tempa pracy i korygowania błędów w pisaniu. Oceniając ucznia, nauczyciel powinien zwrócić uwagę na nagradzanie najmniejszych sukcesów, stosować zasady stopniowania trudności w celu umożliwienia mu uzyskania pozytywnej oceny. Nagradzać należy nie tylko za efekty pracy, ale również za włożony wysiłek.